

[Krag.]

synderlige Stilling gribe til Midler, som ligger ret langt ude, og det er da ogsaa det, man her har gjort, naar man, som den socialdemokratiske Ordfører udtrykte det, ikke mener at kunne forlige mine Betragtninger over det foreliggende Ændringsforslag med min Stilling til Lovforslaget som Helhed.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet citerede Udtryk, jeg havde brugt under Sagens første Behandling, som disse: at give ud uden Vidende om Trang, klassepræget Forslag — og enkelte andre Citater fremførte det ærede Medlem. Men han er jo fuldt vidende om, at det var det første Afsnit af Lovforslaget, som vi afgørende vender os imod, disse Udtalelser gjaldt. (Munterhed). Ja, der er et æret Medlem, Hr. Knud Hansen, ser jeg, som ingenting aner om, hvad der blev sagt sidste Gang, og som derfor føler Trang til at levere en Lattersalve; det er jo besynderligt, at han føler Trang til at demonstrere denne sin Uvidenhed paa den Maade, men det maa han selv om. Det er om Lovforslagets første Afsnit, jeg har brugt disse Udtryk, hvad der udtrykkeligt fremgaar af Fortrykket, som foreligger for det høje Ting. Jeg har sagt om dette Forslag, at det er en Vilkaarlighed, naar den højtærede Statsminister sammenkobler de to Afsnit til en Helhed. Det er en Vilkaarlighed, fordi der i det ene Tilfælde er Tale om Understøttelsesforanstaltninger, i det andet Tilfælde om Foranstaltninger med produktivt Formaal, og jeg kan ikke forstaa dette anderledes end, at den højtærede Minister vil gennemtvinge Bevillingen af 4 Mill. Kr. til visse Kommuner her i Landet som Betingelse for, at der til disse produktive Formaal, som jeg har nævnt, ydes disse ganske smaa, begrænsede Beløb, som naturligt og rimeligt burde have fundet og ogsaa kunde have fundet deres Plads paa Finansloven for 1931—32; jeg kan ikke se anderledes paa denne Sag end, at naar disse Spørgsmaal er opsparet her til denne særlige Lov, er det for derigennem at lægge en Tvang paa Rigsdagen med Hensyn til Gennemførelse af den yderligere Kommunestøtte, som Regeringen og Regeringspartierne her stiller Krag om. Det er netop i denne Sammenkædning, jeg ser det klasseprægede i dette Forslag.

Naar man nu, saaledes som den højtærede Statsminister har gjort det, antyder, at vi vil nægte at yde Kommunerne Støtte, maa jeg sige, at den højtærede Statsminister ved jo, at det har intet som helst med det virkelige Forhold at gøre. Det, vi har

nægtet, er at yde Kommunerne Støtte paa den Maade, den højtærede Statsminister har foreslaaet, saaledes at Støtten kommer til de Kommuner, som i den første og største Del af Vinterhalvaaret har indskrænket sig til at betale Understøttelser og derved er naaet op til de i Lovforslagets § 2 nævnte Minimalydelse pr. Individ i Kommunen, og som først i den sidste Del af Vintertiden har sat Arbejder i Gang, medens alle de Kommuner, der har handlet ud fra en dybere social Forstaaelse og har sat Arbejder i Gang og derigennem mindsket Arbejdsløshedsunderstøttelsen, saaledes at deres Ydelse pr. Individ kommer til at ligge under de Minimumssatser, der er krævet, ikke skal have Adgang til at faa Hjælp. Vi har endvidere erklæret, at saa længe vi ikke ved, hvorledes Fordelingen af de 10 Mill. Kr. til Kommunerne, som findes paa Finansloven, kommer til at virke, saa længe mener vi ikke, at der er Grundlag for at foretage en yderligere Uddeling. Det har været vor Stilling og er vor Stilling, men maatte det vise sig, naar det fornødne Erfaringsmateriale er tilvejebragt, at der er begrundet Anledning til at yde yderligere Støtte, og maatte det vise sig, at der til den Tid er Mulighed derfor, ja, saa har jeg paa mit Partis Vegne erklæret os rede til at tage Sagen op paa ny til velvillig Overvejelse. Derfor er der slet ingen Plads for den Betragtning, og derfor burde den højtærede Statsminister ogsaa have afholdt sig fra at bruge Udtrykket „ubluferdig“ i Forbindelse med vor Stilling. (Statsministeren [Stauning]: Det var et mildt Udtryk, det indrømmer jeg). Den højtærede Statsminister siger, at det var et mildt Udtryk. Ja, vi ved jo nok, at den højtærede Statsminister anlægger en særlig Maalestok ved Bedømmelsen af, hvilke Udtryk der kan anvendes her i den høje Rigsdag, hvilke Udtryk der er milde, og hvilke der er skarpe. Vi maa vedblivende være af den Opfattelse, at de Bevillinger, der stilles Forslag om i Lovforslagets andet Afsnit, burde være gennemført paa Finansloven, og naar dette ikke er sket, saa finder vi det rimeligt, at det sker under den Form, som vi har foreslaaet i vort Ændringsforslag, og jeg maa derfor paa ny anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Det kan kun glæde mig, at det konservative Folkeparti vil støtte Ændringsforslagets Gennemførelse her i den høje Rigsdag, og jeg kan naturligvis ikke have det mindste imod, at man henstiller til det andet høje Ting, naar Sagen kommer til Behand-